

Mál nr. 148/2007

**M
og
Vátryggingafélagið X og Vátryggingafélagið Y.**

Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns af völdum tveggja umferðarslysa.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 31.7.2007, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 16.8.2007, ásamt fylgigögnum.
3. Bréf Y, dags. 17.8.2007, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M hlaut líkamstjón í tveimur umferðarslysum, annars vegar 6.12.1998 og hins vegar 2.3.1999. Vegna fyrra slyssins átti M rétt til bóta úr ökutækjetryggingu hjá X og vegna síðara slyssins átti hún rétt til bóta úr ökutækjetryggingu hjá Y.

Eftir fyrra slysið kveðst M hafa verið með verki í höfði, hálsi og baki, þurft að taka verkjalyf og vera í sjúkraþjálfun. Við síðara slysið hafi hún hlotið hún slynk á háls og axlir og frekari verki í háls, herðar og bak. Í fyrirliggjandi læknisvottorði L, læknis á heilsugæslustöð, dags. 31.3.2006, kemur fram að M hafi leitað til læknis tveimur dögum eftir fyrra slysið vegna vaxandi verkja í hnakka og öxlum auk þess sem hún var aum við allar hreyfingar í hálsþrygg. Hún leitaði svo aftur læknis u.þ.b. þremur vikum síðar og var þá vísað í sjúkraþjálfun. Einnig leitaði hún læknis tveimur dögum eftir síðara slysið vegna verkja einkum í hnakka og vegna eymsla í vöðvafestum niður undir axlargrind. Fékk hún þá lyf og var ráðlagt að halda áfram í sjúkraþjálfun. Eftir þessa meðferð var hún tiltölulega einkennalítill, en tók bólgueyðandi lyf og verkjalyf um tíma. Í lok árs 2004, er M var orðin barnshafandi, fór að bera á verulegum verkjum og óþægindum í baki. Staðsetti hún verkina nú einkum í brjósthrygg og á milli herðablaða, stundum með leiðni niður í lendhrygginn. Versnaði henni við allt álag svo sem að bogra og sitja lengi við tölvuvinnslu.

Telur M að stoðkerfiseinkenni þau sem hún fékk í kjölfar þungunarinnar árið 2004 verði rakin til slysanna 1998 og 1999 og krefst viðurkenningar á bótaskyldu X og Y, en félögin hafa neitað bótaskyldu.

Álit.

Engum læknisfræðilegum gögnum er til að dreifa í máli þessu öðrum en framangreindu læknisvottorði L. Engin matsgerð liggur fyrir um varanleg sjúkdómseinkenni sem M kann að búa við af völdum slysanna 1998 og 1999. Ekki er alveg hægt að fullyrða, eins og málið liggur fyrir, að kröfur M á hendur X og Y séu fyrndar. Af umræddu læknisvottorði telst á hinn bóginn ekki sannað að einkenni þau sem M kvartaði undan í lok árs 2004 í kjölfar þungunarinnar, eða nærri sex árum eftir slysin, verði rakin til þeirra. Er því ósannað að M eigi rétt til bóta úr viðkomandi ökutækjetryggingum hjá X og Y.

Niðurstaða.

Bótaskylda X og Y gagnvart M er ekki fyrir hendi.

Reykjavík, 4. september 2007.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.